

NAŠA POŠTA

Tržišče na Dolenjskem

Dne 22. novembra preteklega leta so odšli iz naše fare Tržišče predobri gospod župnik Karel Supin. Bridka je bila ločitev od preljubega gospoda. Svojo težko službo so vršili v Tržišču dolgih 11 let. Kot dobrega prijatelja otrok in voditelja našega prosvetnega društva jih bomo vsi zelo pogrešali. S petjem in poslovilnim govorom smo se tudi šolski otroci poslovili od prečastitega gospoda župnika zadnjo nedeljo pred odhodom v novo faro. Tri leta sem prečastitemu gospodu župniku stregel v cerkvi kot ministrant. Potrtega srca sem danes ob slovesu. Srce mi narekuje te besede:

»O kam, gospod,
gre Vaša pot?
Zakaj nas boste zapustili?
Saj vsi smo Vas srčno ljubili.
Rad bi Vaš novi dom obiskal,
faranom na piškal zapiskal:
Z veseljem jih sprejmite,
lepo jih počastite!«

Dne 24. novembra smo z največjim veseljem sprejeli novega župnika Janeza Jenka. Sprejem je bil v nedeljo ob deseti uri. Oklenili se jih bomo z zaupanjem in ljubeznijo. Z veseljem vodite tržiško faro, plačilo v nebesih Vam ne bo izostalo.

Prosim, priobčite v »Vrtec« poslano vrstice. Če jih ne vržete v koš, se oglasim še prihodnjič.

Z odličnim spoštovanjem

Zabukovec Ivan,

učenec V. razr. v Tržišču na Dolenjskem.

Spoštovani g. urednik!

O prelepih Slovenskih goricah se le malo piše. Zato sem se jaz odločil, da napišem kratko pismo, in skoraj prepričan sem, da mi ga ne boste zavrgli. V Slovenskih goricah so zares prelepi kraji. Tudi Polenšak, kjer stanujem, je prijazna vasica na hribu. Na vrhu stoji cerkva Mater božje, okoli nje pa se med sadovnjaki belijo hišice. Tudi jaz stanujem blizu cerkve, ob veliki cesti. Okrog hiše je sadovnjak, ki je posebno lep spomladi, ko je odet v prelepo cvetje. Ceravno ni to moja rojstna hiša, vendar sem jo vzel ljublj bolj kot svojo domačo. Tu živim že od prvih let pri svoji babici in prav žalosten

bi bil, ako bi moral zapustiti ta prelepi Polenšak. G. urednik, vabim Vas, da kmalu pridete na Polenšak, da se prepričate, kako lepo in veselo je pri nas. Z vlakom se pripeljete do Moškanjcev pri Ptuj, potem pa je še dobro uro hoda.

Vas prav iskreno pozdravljam

Franc Vrabl,

učenec V. razr. ljudske šole na Polenškaku.

Spoštovani g. urednik!

V tretji številki »Vrtca« sem videla, da se v njem lahko oglasijo tudi učenske II. razreda. To mi je dalo poguma in sklenila sem, da Vam pišem.

Tudi jaz sem učenka II. razreda. V šolo hodim v Rožni dol in sem že dve leti naročnica »Vrtca«. Skrite steže zelo rada iščem, pa se navadno zgubim. V takih slučajih pokličem teto na pomoč. Tudi »Fizolček« sem že prebrala. Radovedna sem, kdo jih je naučil računati.

Za danes naj bo dovolj. Če bo romalo pismence v koš, ne bom nič huda; če ga pa priobčite, Vas bom imela rada in Vam bom povedala prihodnjič, kaj mi je Miklavž prinesel.

Vesele božične praznike in srečno novo leto Vam želi

Meglič Ivanka,

uč. II. razr. v Rožnem dolu.

Spoštovani gospod urednik!

»Korajža velja« pravi pregovor. Tudi jaz sem se opogumila, da Vam pišem kratko pismo. V mrazu in dežju so g. kaplan priromali 1 in pol ure daleč na Kal pri Št. Janžu na Dol., da bi nam zopet s svojo lepo besedo kazali pot k našemu večnemu cilju. Ze prvo uro so nam na vso moč priporočali, naj naročimo »Vrtec«, ki se nam je že lansko leto priljubil. Zato smo ga tudi letos z veseljem naročili. Sicer nas je res bolj malo naročenih. Pa to ni nič čudnega! Mnogo je takih, ki niti za sol nimajo denarja. Zato bomo pa mi tem rade volje »Vrtec« posojevali, da ga bodo tudi oni brali. Če ne bo pismo romalo v koš, se bom še kaj oglasila.

S spoštovanjem

Marija Novak,

učenka III. oddelka Ij. šole na Kalu pri Št. Janžu.